

MODERN GREEK A2 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
GREC MODERNE A2 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
GRIEGO MODERNO A2 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 22 May 2006 (morning)
Lundi 22 mai 2006 (matin)
Lunes 22 de mayo de 2006 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Section A consists of two passages for comparative commentary.
- Section B consists of two passages for comparative commentary.
- Choose either Section A or Section B. Write one comparative commentary.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- La section A comporte deux passages à commenter.
- La section B comporte deux passages à commenter.
- Choisissez soit la section A, soit la section B. Écrivez un commentaire comparatif.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- En la Sección A hay dos fragmentos para comentar.
- En la Sección B hay dos fragmentos para comentar.
- Elija la Sección A o la Sección B. Escriba un comentario comparativo.

Διαλέξτε ή την Ενότητα Α ή την Ενότητα Β

ΕΝΟΤΗΤΑ Α

Να αναλύσετε και να συγκρίνετε τα ακόλουθα δύο κείμενα.

Εξετάστε τις ομοιότητες και τις διαφορές που έχουν μεταξύ τους, καθώς και στο θεματικό τους περιεχόμενο. Σχολιάστε πώς χειρίζονται οι συγγραφείς τη δομή, τον τόνο, τις εικόνες και άλλα υφολογικά στοιχεία για να μεταδώσουν το νόημα που θέλουν.

Κείμενο Α-1

Με αφορμή το ντοκιμαντέρ «Βρωμοέλληνες»

Το φθινόπωρο του 2004 πρόβαλα στο «Ρεπορτάζ Χωρίς Σύνορα» δύο ντοκιμαντέρ για την ξενοφοβία και τον ρατσισμό. Μετά από κάθε εκπομπή λαμβάνω χιλιάδες e-mail, αλλά μετά την προβολή αυτών των δύο εκπομπών ήταν η πρώτη φορά που έλαβα και ορισμένα αρνητικά. Αποφάσισα να τα καταχωρίσω στην ιστοσελίδα της εκπομπής και να προκαλέσω μια συζήτηση γράφοντας μια απάντηση. Νομίζω ότι ο διάλογος που έγινε με αφορμή αυτές τις εκπομπές είναι χαρακτηριστικός για τα επιχειρήματα της κάθε πλευράς αλλά και για τις διαφορετικές απόψεις που υπάρχουν στην ελληνική κοινωνία, τις οποίες και παραθέτω χωρίς σχολιασμό.

Μα τι πάθατε όλοι σας με τους ξένους; Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί έχουμε νόμους. Ο νόμος λέει σαφέστατα ότι για να περάσει κανείς τα σύνορα, χρειάζεται βίζα. Έγινε κάποια παγκοσμιοποίηση να πηγαίνει κανείς όπου θέλει και δεν το γνωρίζω;

Σ' εσάς, κύριε δημοσιογράφε, δεν ήρθε Αλβανός να σας πάρει τη θέση παράνομα, ούτε πιστεύω ότι Αλβανός σας έχει επιτεθεί ούτε ότι έχετε εμπορικό και το κλείσατε γιατί οι Κινέζοι κατέκλυσαν την αγορά. Ο εκλιπών¹ Ευάγγελος Γιαννόπουλος είχε πει ως υπουργός Εργασίας ότι η Ελλάδα χρειάζεται τριάντα χιλιάδες εποχιακούς μετανάστες μόνο.

Και ποιος σας είπε ότι οι Έλληνες, το κράτος, χρειάζεται τους μετανάστες; Μας το επιβάλλουν οι ξένοι, οι οποίοι δε θέλουν να είμαστε «καθαροί» Έλληνες, γιατί αυτοί (με τους πρόσφυγες μέσα στη χώρα τους) πληρώνουν το τίμημα της αποικιοκρατίας των.

Μετά από δέκα και περισσότερα χρόνια με τους ξένους, οι Έλληνες γίναμε ρατσιστές, όλα τα άλλα είναι παραμύθια.

Όσο για τα παραμύθια ότι οι Έλληνες πήγαν παράνομοι κάπου, αυτοί είναι σε ποσοστό 5%, και στο κάτω κάτω, ας τους διώξουν και αυτούς να γυρίσουν στην πατρίδα τους να ενισχύσουν μάλιστα και τη γεννητικότητα.

ΛΟΙΠΟΝ, ΚΑΘΑΡΗ ΕΛΛΑΔΑ. Και αν χρειάζομαστε εργατικό δυναμικό, υπάρχουν τα σύνορα, οι βίζες και οι αρμόδιες αρχές να το κάνουν και όχι να περνούν τα σύνορα και να ζητούν μετά δικαιώματα.

Φίλος της πολύ ωραίας σας εκπομπής, Δ.Τ.

Στέλιος Κούλογλου, 'Με αφορμή το ντοκιμαντέρ «Βρωμοέλληνες»'. Αναδημοσιεύτηκε στο Ο δρόμος για την Ομόνοια, ανθολογία κειμένων για τη μετανάστευση, Αθήνα 2005

¹ εκλιπών : μακαρίτης

Κείμενο Α-2

Το λάθος

- Τα ρούχα της δουλειάς
σε χάρτινη σακούλα, φίρμα,
με το σκοινάκι της,
να μοιάζει δώρο αγάπης ακριβής.
- 5 «Α, ένας από μας...»
άκουγε μέσα του την ξένη σκέψη.
Ένωθε ίδιος όσο την κρατούσε,
στη στάση του λεωφορείου
ασφαλισμένος, έγκυρος,
- 10 Έπιανε θέση μονάχα αν ήταν άδειες οι μισές.
Απόθετε στα πόδια τη σακούλα, απαλά,
πρόχειρο αναλόγιο,
και πάνω της ένα βιβλίο.
το ίδιο πάντοτε βιβλίο,
- 15 ελληνικό,
με το εισιτήριο σελιδοδείκτη.
Το 'χε ζητήσει από το αφεντικό του,
κι εκείνος του 'δωσε το *Λάθος*.
Σπάνια γύριζε σελίδα.
- 20 Θάλασσα οι λέξεις,
κι αυτός, πέτρα βουνού,
δεν ήξερε από αρμυρά ταξίδια,
βυθιζόταν.
Ένα μονάχα ήξερε:
- 25 το εισιτήριό του, το κανονικό,
το σίγουρο,
αυτό που απέτρεπε τους ελεγκτές
και ημέρωνε το βλέμμα το καχύποπτο
ήτανε το βιβλίο.
- 30 Δε διάβαζε. Ούτε της γλώσσας του τα γράμματα
δεν ήξερε να βάλει σε μια τάξη.
Όσα χαρτιά κι όσες σφραγίδες
κι αν έσερνε στην τσέπη του ο φόβος,
το διαβατήριό του για τον κόσμο των ομοίων
- 35 ήτανε το βιβλίο με τις ελληνικές σελίδες.
«Α, ένας από μας...»
Κι έτυχε κι έπεσε σε ελεγκτή φιλαναγνώστη
και καν τον τίτλο δεν μπορούσε να του πει.
Και πλήρωσε το *Λάθος*.
- 40 «Χα, ένας από μας...»
βρόντηξε ο χλευασμός και τον κεραύνωσε.
Έκτοτε μετράει την έρημο πεζοπορώντας.
Όπως κι όταν δρασκέλιζε τα σύνορα.

Παντελής Μπουκάλας, Ο δρόμος για την Ομόνοια, Αθήνα 2005

ΕΝΟΤΗΤΑ Β

Να αναλύσετε και να συγκρίνετε τα ακόλουθα δύο κείμενα.

Εξετάστε τις ομοιότητες και τις διαφορές που έχουν μεταξύ τους, καθώς και στο θεματικό τους περιεχόμενο. Σχολιάστε πώς χειρίζονται οι συγγραφείς τη δομή, τον τόνο, τις εικόνες και άλλα υφολογικά στοιχεία για να μεταδώσουν το νόημα που θέλουν.

Κείμενο Β-1**Γιάννης Ψυχοπαίδης – Δημιουργίες στη σκιά της Ακρόπολης**

Ο διακεκριμένος ζωγράφος Γιάννης Ψυχοπαίδης περπατάει μαζί με τον Τάκη Μαυρωτά στη Διονυσίου Αρεοπαγίτου¹ και του μιλάει για τα παιδικά του χρόνια, την αγάπη του για τη ζωγραφική, την πολιτική και την κοινωνία.

5 Ο Γιάννης Ψυχοπαίδης από τότε που επέστρεψε από την Κεντρική Ευρώπη ζει και εργάζεται κάτω από τη σκιά της Ακρόπολης. Εκεί σε δύο κάθετους δρόμους της Διονυσίου Αρεοπαγίτου βρίσκονται το σπίτι του και το ατελιέ του. «Στη ζωγραφική μου» λέει, κοιτάζοντας την Ακρόπολη, «υπάρχει ένα στοιχείο διαλόγου με την αρχαία ελληνική τέχνη. Υπάρχει το στοιχείο του μέτρου, η έννοια μιας βαθύτερης εσωτερικής ισορροπίας του κόσμου. Δηλαδή η αναζήτηση της πολυσύνθετης πραγματικότητας και μέσα από το κοίταγμα της αλήθειας η δυνατότητα να

10 βρίσκεις το μέτρο και την ισορροπία των πιο διαφορετικών πραγμάτων, σαν αυθεντικά κομμάτια ζωής.» Η Ακρόπολη, ο Παρθενώνας, το Ερέχθειο, μαζί με τον Ηνίοχο και τον Απόλλωνα της Ολυμπίας και τις Καρυάτιδες², μεταξύ των άλλων, αποκαλύπτουν μία από τις πηγές των ζωγραφικών του ερεθισμάτων και την κριτική του ματιά στον κόσμο.

15 Γεννημένος στην Αθήνα το 1945, ο Γιάννης Ψυχοπαίδης έζησε σ' ένα φιλελεύθερο αστικό περιβάλλον. Τον ρωτάω αν θυμάται αν ήταν άτακτος ή ήσυχος και γελώντας μου λέει: «Ήμουν απολύτως φυσιολογικός για την ηλικία μου. Ήμουν πολύ ζωντανός. Από πολύ νωρίς είχα σχέση με τις εικόνες... Θυμάμαι στα πέντε μου χρόνια έκανα την πρώτη μου εικονογράφιση, την οποία έχω ακόμη φυλαγμένη. Ήταν για τους «Αθλίους»³ και φαίνεται ότι η έννοια της αρχής δικαίου, της δικαιοσύνης και της ηθικής, της ενοχής και της τιμωρίας με είχαν απασχολήσει από τότε που

20 ήμουν μικρός». (γέλια)

25 Ο κριτικός ρεαλισμός χαρακτηρίζει το πολυεπίπεδο ζωγραφικό έργο του διακεκριμένου ζωγράφου. Θυμάται πολύ έντονα τα εφηβικά του χρόνια. «Ζούσαμε τις αντιφάσεις μιας κοινωνίας που ήταν πολύ παραδοσιακή, συντηρητική και ταυτόχρονα γεννιόταν μια νέα απελευθερωτική δύναμη. Θυμάμαι ότι όταν πηγαίναμε για διακοπές στην Αίγινα, στα καΐκια που ταξιδεύαμε στοιβάζονταν επιβάτες, εμπορεύματα, αλλά και πολιτικοί κρατούμενοι⁴ με χειροπέδες. Εμείς ως παιδιά πηγαίναμε για διακοπές σ' έναν τόπο που ήταν μεν παράδεισος αλλά παράλληλα φύλαγε το μυστικό μιας κόλασης. Εκεί υπήρχαν οι φυλακές με τους ποινικούς και πολιτικούς κρατούμενους μέσα στην πόλη, δίπλα σ' αυτούς που έκαναν διακοπές».

Παραθέματα από συνέντευξη στο ΒΗΜΑ LIFE, εφημερίδα ΤΟ ΒΗΜΑ, 27 Αυγούστου 2005

¹ Διονυσίου Αρεοπαγίτου : πεζόδρομος της Αθήνας που περνάει μπροστά από την Ακρόπολη

² Ηνίοχος, Απόλλωνας της Ολυμπίας, Καρυάτιδες : περίφημα αγάλματα της αρχαιότητας.

³ «Αθλιοι»: περίφημο γαλλικό μυθιστόρημα του Βίκτωρα Ουγκό, που θίγει θέματα κοινωνικής δικαιοσύνης.

⁴ πολιτικοί κρατούμενοι : στη δεκαετία του '50 υπήρχαν αριστεροί πολιτικοί κρατούμενοι στις φυλακές της Αίγινας

Κείμενο B-2**Τα έργα τέχνης**

ΤΙΠΟΤΑ υψηλότερο από την τέχνη για να δοθεί κύρος και ποιότητα σε κάτι μεγάλο. Πρόκειται για παγιωμένη εδώ και αιώνες άποψη, που τα τελευταία χρόνια έκανε δυναμικά την εμφάνισή της και στις έδρες των κοινοτικών¹ οργάνων. Η Χάρη της Τέχνης ξεπρόβαλλε αυτονόητη σαν καλημέρα, και με την ευκαιρία της μεταφοράς της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου² στην καινούργια της έδρα αποφασίστηκε να δοθούν μερικά χρήματα για την αγορά έργων τέχνης, ώστε να μη στερείται το νέο ευρωπαϊκό σπίτι κάποιας καλλιτεχνίας.

Μετά τη μετακόμιση και ενόσω προσπαθούσαμε όλοι να συμφιλιωθούμε με το ροζ θηρίο που θα αποτελούσε το χώρο εργασίας για τα επόμενα χρόνια της εργασιακής μας ζωής, στη δεύτερη σε σημασία αυλή του Συμβουλίου εγκατέστησαν μία τεράστια σύνθεση, τις ομπρέλες του Ζογγολόπουλου, που πολλοί από μας γνώριζαν από τη Θεσσαλονίκη. Συνίσταται σε μία ορθογώνια κατασκευή σωληνωτή, όπου όρθιες συρμάτινες ομπρέλες σε διάφορα επίπεδα ανεβοκατεβαίνουν στη βροχή ή με τα νερά ενός συντριβανιού. Είναι ένα έργο μεγάλο, αλλά ελαφρότατο, που ταιριάζει σε νερά, σε βροχή και σε θάλασσα, σε άσπρα τρεχάτα συννεφάκια και ουρανούς λευκούς, σε υγρασίες, σε αραχνούφαντες ομίχλες. Είναι έργο κομψό, λεπτό, ευδιάθετο, της συμφιλίωσης και της συνδιαλλαγής. Η ενλόγω αυλή είναι κλειστή για όλους τους ασήμαντους και προσιτή μόνο στους Πολύ Σπουδαίους Ανθρώπους που μπαينوβγαίνουν από μία ειδική είσοδο. Επειδή αυτοί είναι λίγοι, κατά κανόνα είναι άδεια, υπάρχει μόνο μια σειρά από πολυτελή μαύρα αυτοκίνητα που περιτριγυρίζουν τις χαρωπές ομπρέλες.

Ευτυχώς οι ομπρέλες φαίνονται από ψηλά, από τους μεγάλους διαδρόμους των ορόφων του κτιρίου, και έτσι συχνά κοντοστεκόμουνα και τις χάζενα, χαρούμενες και μοναχές που λικνίζονταν στη βροχή προσπαθώντας να ζωντανέψουν το δεύτερο δίκηνη αυλής πηγάδι του Συμβουλίου, όλο μαύρες κούρσες και απόντες Σπουδαίους. Όλοι τις αγάπησαν, αυτό φάνηκε γιατί έγιναν αντικείμενο γελοιογραφίας.

Τρις Τζαχίλη, Μια αυθόρμητη γραφειοκρατία. Δεκαοχτώ ιστορίες και αφηγήματα για την καθημερινή πολιτική πρακτική στις Βρυξέλλες, Αθήνα 2000

¹ κοινοτικών οργάνων : η συγγραφέας αναφέρεται στα γραφεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (παλιότερα Ευρωπαϊκή Κοινότητα) στις Βρυξέλλες..

² Συμβούλιο : Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης,, στο οποίο η συγγραφέας εργάζεται ως μεταφράστρια